
devIgitishatakam

देवीगीतिशतकम्

Document Information

Text title : devIgitishatakam

File name : devIgitishatakam.itx

Category : shataka, devii, devI

Location : doc_devii

Author : Sundaracharya

Proofread by : PSA Easwaran

Description-comments : Brihatstotraratnakara 2, Narayana Ram Acharya, Nirnayasagar,
stotrasankhya 225-425

Latest update : March 23, 2017

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 17, 2023

sanskritdocuments.org

દેવીગીતિશતકમ્

શ્રીગણેશાય નમઃ ॥

કિં દેવૈઃ કિં જીવૈઃ કિં ભાવૈસ્તેઽપિ યેન જીવન્તિ ।

તવ ચરણં શરણં મે દરહણં દેવિ કાન્તિમત્યમ્બ ॥ ૧ ॥

અરુણામ્બુદનિભકાન્તે કરુણારસપૂરણનિત્રાન્તે ।

શરણં ભવ શશિબિમ્બધુતિમુષ્ણિ જગદમ્બ કાન્તિમત્યમ્બ ॥ ૨ ॥

કલિહરણં ભવતરણં શુભભરણં જ્ઞાનસમ્પદાં કરણમ્ ।

નતશરણં તવ ચરણં કરોતુ મે દેવિ કાન્તિમત્યમ્બ ॥ ૩ ॥

અમિતાં સમતાં મમ તાં તનુ તાં તનુતાં ગતાં પદાબ્જં તે ।

કૃપયા વિદિતો વિહિતો યયા તવાહં હિ કાન્તિમત્યમ્બ ॥ ૪ ॥

મમ ચરિતં વિદિતં ચેદુદયેન્ન દયા કદાપિ તે સત્યમ્ ।

તદપિ વદામ્યયિ કુરુ તાં નિર્હૃતુકમાશુ કાન્તિમત્યમ્બ ॥ ૫ ॥

ન બુધત્વં ન વિધુત્વં ન વિધિત્વં નૌમિ કિં તુ ભૃગુત્વમ્ ।

અસકૃત્પ્રણમ્ય યાયે ત્વચ્ચરણાબ્જસ્ય કાન્તિમત્યમ્બ ॥ ૬ ॥

અભજમહં કિં સારે કંસારે વીપદેઽપિ સંસારે ।

રુચિમતાં શુચિમતામહહ ત્વં પાહિ કાન્તિમત્યમ્બ ॥ ૭ ॥

મામસકુદ્રપ્રસાદાદુષ્કૃતકારીતિ માઽવમન્યસ્વ ।

સ્મર કિં ન મયા સુકૃતં વર્ધિતમિદમથ કાન્તિમત્યમ્બ ॥ ૮ ॥

કરુણાવિષયં યદિ માં ન તનોષિ યથા તથાપિ વર્તેઽહમ્ ।

ભવતિ કૃપાલુત્વં તે સીદામિ મૃષેતિ કાન્તિમત્યમ્બ ॥ ૯ ॥

અતુલિતભવાનુરાગિણિ દુર્વર્ણાયલવિહારિણિ મયિ ત્વમ્ ।

સમતોષ્ઠ્યા પ્રસાદં ન વિધત્સે કિં નુ કાન્તિમત્યમ્બ ॥ ૧૦ ॥

ઘાં ગાં વાસ્યપતં યદિ જીવાતુસ્ત્વામૃતેઽન્તતઃ કો મે ।

छित्वा पथोदपङ्क्तिं स्तोत्रस्य गतिः क्व कान्तिमत्यम्ब ॥ ११ ॥

कं वा कटाक्षलक्ष्यं न करोष्येवं मयि त्वमासीः किम् ।

किं त्वामुपालभेऽहं विधिर्गरीयान् छि कान्तिमत्यम्ब ॥ १२ ॥

तनुजे जननी जनयत्यहितेऽपि प्रेम हीति तन्मिथ्या ।

यद्दुपेक्षसे त्रिलोकीं मातर्मां देवि कान्तिमत्यम्ब ॥ १३ ॥

निन्दामि साधुवर्गं स्तौमि पुनः क्षीणषड्गसंसर्गम् ।

वन्दे किं ते चरणौ किं स्यात्प्रीतिस्तु कान्तिमत्यम्ब ॥ १४ ॥

गीर्वाणवृन्दजिह्वारसायनस्वीयमाननीयगुणैः ।

निगमान्तपञ्चरान्तरमरालिके पाहि कान्तिमत्यम्ब ॥ १५ ॥

त्रिनयनकान्ते शान्ते तान्ते स्वान्ते ममास्तु वद दान्ते ।

कृपया मुनिजनचिन्तितचरणौ निवसाद्य कान्तिमत्यम्ब ॥ १६ ॥

धुतकदने कुतमदने भृशमदने योगिशर्वभक्तानाम् ।

मणिसदने शुभरदने शशिवदने पाहि कान्तिमत्यम्ब ॥ १७ ॥

गिरितनुजे उतदनुजे वरमनुजेध्दाभिधे य उर्थनुजे ।

गुडतनुजेऽवितमनुजे कुरु करुणां देवि कान्तिमत्यम्ब ॥ १८ ॥

गजगामने रिपुदमने उरकमने क्लृप्तपापकृच्छमने ।

कलिजनने मयि दयया प्रसीद उ देवि कान्तिमत्यम्ब ॥ १९ ॥

यन्मानसे पदाब्जं तव संविद्भास्वदाभयाऽऽभाति ।

तत्पाददासदासकदासत्वं नौमि कान्तिमत्यम्ब ॥ २० ॥

दुष्करदुष्कृतराशेर्न भिभेमि शिवे यद्वि प्रसादस्ते ।

दलने दृषदां टङ्कः कल्पेत् न किं नु कान्तिमत्यम्ब ॥ २१ ॥

कोमलदेलं किमपि श्यामलशोभं शरन्मृगाङ्गुभुजम् ।

उपं तव लृदये मम दीपश्रियमेतु कान्तिमत्यम्ब ॥ २२ ॥

किञ्चनवञ्चनदक्षं पञ्चशरारैः प्रपञ्चञ्जुवातुम् ।

यञ्चलमञ्चलमक्षणोरथि मयि कुरु देवि कान्तिमत्यम्ब ॥ २३ ॥

अञ्चति यं त्वदपाङ्गः किञ्चित्तस्यैव कुम्भदासत्वे ।

अलमलमिकया विबुधाः कललं कलयन्ति कान्तिमत्यम्ब ॥ २४ ॥

किमिदं वदाद्भुतं ते कस्मिंश्चिल्लक्षिते कटाक्षेण ।
 भृङ्गादीनां हृदयं दीनत्वं याति कान्तिमत्यम्भ ॥ २५ ॥
 प्रायो रायोपचिते मायोपायोल्बणासुरक्षपणे ।
 गेयो जायोरुभले श्रेयो भूयोऽस्तु कान्तिमत्यम्भ ॥ २६ ॥
 करणं शरणं तव लसदलकं कुलकं गिरीशभाग्यानाम् ।
 सरलं विरलं जयति सकरणं तरुणं छि कान्तिमत्यम्भ ॥ २७ ॥
 शङ्करि नमांसि वाणी किङ्कुरि दैतेयराड्भयङ्कुरि ते ।
 करवै मुरवैर्यनुजे पुरवैर्यभिडेऽद्य कान्तिमत्यम्भ ॥ २८ ॥
 तव सेवां भुवि के वा नाकाङ्क्षन्ते क्षमाभृतस्तनये ।
 त्वमिव भवेयुर्यदि ते भजन्ति ये यां छि कान्तिमत्यम्भ ॥ २९ ॥
 भवद्वशिभाभिवीतं शीतलयेर्मा कटाक्षविक्षेपैः ।
 कादम्भिनीव सलिलैः शिष्येण्डेन देवि कान्तिमत्यम्भ ॥ ३० ॥
 त्वद्गुणपयःकणं मे निपीय मुक्तेरलङ्कियां गिरतु ।
 येतःशुक्तिर्मुक्तां भक्तिमिषां देवि कान्तिमत्यम्भ ॥ ३१ ॥
 गुणगुणमडामणीनामागमपाथोधिजन्मभाजं ते ।
 गुणतां कदा नु भजतां मम धिषणा देवि कान्तिमत्यम्भ ॥ ३२ ॥
 पाटीरथर्थितस्तनि कोटीरकृतक्षपाधिराट्कलिके ।
 वीटीरसेन कविताघाटीं कुरु मेऽद्य कान्तिमत्यम्भ ॥ ३३ ॥
 तव करुणां किं भ्रूमस्त्वामघेषानवेक्ष्य तूष्णीकाम् ।
 गिरीकरोति पापिनमपि विनतं देवि कान्तिमत्यम्भ ॥ ३४ ॥
 शशोऽपि विना भवतीं न यवितुमपि किं पुनर्वयं शक्ताः ।
 किमुपेक्षसे प्रसीद क्षितिधरकन्येऽद्य कान्तिमत्यम्भ ॥ ३५ ॥
 मन्मानसाम्रशाभी पल्लवितः पुष्पितोऽनुरागेण ।
 हर्षेण य प्रसादाल्लघु तव कुलिनोऽस्तु कान्तिमत्यम्भ ॥ ३६ ॥
 ध्यानान्भरवसेतेर्मम मानसमेघस्य दैन्यवर्षस्य ।
 पद्युगली तव शम्पा लक्ष्मीं विदधातु कान्तिमत्यम्भ ॥ ३७ ॥
 कलितपनभानुतप्तं चित्तयकोरं ममातिशीताभिः ।
 ज्वय कटाक्षदम्भज्योत्स्नाभिर्देवि कान्तिमत्यम्भ ॥ ३८ ॥

ज्योत्स्नासप्रीयीभिर्दुग्धश्रीभिः कटाक्षवीथीभिः ।
 शीतलयानीथीभिः कृपया मां देवि कान्तिमत्यम्भ ॥ ३९ ॥
 रुष्टा त्वमागसा यद्वि तर्जय दृष्ट्यापि नेक्षसे यद्वि माम् ।
 भाल एव लोलयक्षुः कं शरणं यामि कान्तिमत्यम्भ ॥ ४० ॥
 विभवः के किं कर्तुं प्रभवः करुणा न येत्तवान्तेऽपि ।
 नोयष्ट्वसितुं कृतमेभिस्त्वामीश्वरि नौमि कान्तिमत्यम्भ ॥ ४१ ॥
 जित्वा मद्यमुष्णरिपुगणमित्वा त्वद्भक्तभावसाम्राज्यम् ।
 गत्वा सुभं जनोऽयं वर्तेत कदा नु कान्तिमत्यम्भ ॥ ४२ ॥
 अभिलक्षितविषयालम्भे पद्युग्मं देवि ते सदाऽऽलम्भे ।
 जगतां गोमत्यम्भ क्षितिधरकन्येऽद्य कान्तिमत्यम्भ ॥ ४३ ॥
 अत्रैव कल्पवल्लीयिन्तामणिरस्ति कामधेनुरपि ।
 वेक्षि न किं यद्वि बुधता पुंसा लभ्येत कान्तिमत्यम्भ ॥ ४४ ॥
 नाहं भजामि दैवं मनसायन्यत्त्वमेव दैवं मे ।
 न मृषा भणामि शोधय मानसमाविश्य कान्तिमत्यम्भ ॥ ४५ ॥
 भेद्यसि मां मृगं किं मृगतृषणैव प्रसीद नौमि शिवे ।
 मोद्य कृपया नो येऽव नु यायां देवि कान्तिमत्यम्भ ॥ ४६ ॥
 कार्यं स्वेन स्वछितं को नाम वदेद्यं जनो वेत्ति ।
 त्वं वा वदसि किमस्माद्गतिस्त्वमेवास्य कान्तिमत्यम्भ ॥ ४७ ॥
 धन्योऽस्ति को मदन्यो द्रिषि वा भुवि वा करोषि येऽरुणाम् ।
 एदमपि विश्वं विश्वं मम उरते किं य कान्तिमत्यम्भ ॥ ४८ ॥
 तरुणोऽन्युऽजाये त्वां मनुजा ये भजन्ति तेषां ते ।
 भूतिः पदाब्जधूलिर्धूलिर्भूतिस्तु कान्तिमत्यम्भ ॥ ४९ ॥
 त्वामत्र सेवते यस्त्वत्साङ्ग्यं समेत्य सोऽमुत्र ।
 उरकेल्यां त्वदसूयापात्रति यित्राङ्गि कान्तिमत्यम्भ ॥ ५० ॥
 यित्रीयते मनस्त्वां दृष्ट्वा भाग्यावतारमूर्तिं मे ।
 किञ्च सुधाब्धेर्लडरीविहारितामेति कान्तिमत्यम्भ ॥ ५१ ॥
 किरतु भवती कटाक्षाञ्जलजसदृक्षान् रसेन तादृक्षान् ।
 कृतसुररक्षान्भोऽनदक्षान्भीमस्य कान्तिमत्यम्भ ॥ ५२ ॥

मानसवार्धिनिवीनौ रागद्वेषौ प्रवोधवेदमुषौ ।
 मधुकैटभौ तवेक्षणमीनो मे उरतु कान्तिमत्यम्ब ॥ ५३ ॥
 मञ्जुलभाषिणि वञ्जुलकुज्मलवलितालके लसत्तिलके ।
 पालय कुवलयनयने बालं मां देवि कान्तिमत्यम्ब ॥ ५४ ॥
 पुरमथनविलोलाभिः पटुलीलाभिः कटाक्षमालाभिः ।
 शुभशीलाभिः कुवलयनीलाभिः पश्य कान्तिमत्यम्ब ॥ ५५ ॥
 करुणारसार्द्रनयने शरणागतपालनैककृतदीक्षे ।
 प्रगुणाभरणे पालय दीनं मां देवि कान्तिमत्यम्ब ॥ ५६ ॥
 नरजन्मैव वरं त्वद्भजनं येन डिद्येत येदस्मात् ।
 डिमवरमेवं नो येदतस्तदेवास्तु कान्तिमत्यम्ब ॥ ५७ ॥
 यद्दुर्लभं सुरैरपि तन्नरजन्मादिशो नमाभ्येतत् ।
 सार्थय दानाद्भक्तैर्व्यर्थय मान्येन कान्तिमत्यम्ब ॥ ५८ ॥
 ज्वति पञ्चभिरेभिर्न विनाऽस्त्येभिर्जनस्तनुं भजते ।
 तदपि तदासीनां त्वां द्रमपि नो वेत्ति कान्तिमत्यम्ब ॥ ५९ ॥
 यत्प्रेमद्विपवदने षड्दने वा कुरुष्व तन्मयि ते ।
 जात्वपि मा भूद्भेदः स्तोत्रेष्वस्मासु कान्तिमत्यम्ब ॥ ६० ॥
 शम्भररुडरुचिवदने शम्भररिपुजुविके डिमाद्रिसुते ।
 अम्भरमध्ये अम्भरऽम्भरचिकुरेऽव कान्तिमत्यम्ब ॥ ६१ ॥
 मन्मानसपाठीनं कलिपुलिने क्रोधभानुसन्तप्ते ।
 सिञ्च परितो भ्रमन्तं कृपोर्मिभिर्देवि कान्तिमत्यम्ब ॥ ६२ ॥
 यमिनः क्व वेद मुकुटान्यपि भवतीं भावयन्ति वा नो वा ।
 यद्यैवं मम लुदयं वेत्तु कथं ब्रूहि कान्तिमत्यम्ब ॥ ६३ ॥
 क्लिश्यत्ययं जनो भत जननाद्यैरित्यडं श्रितो भवतीम् ।
 तत्राप्येवं यदि वद तव किं मछिमाऽत्र कान्तिमत्यम्ब ॥ ६४ ॥
 वृञ्जिनानि सन्तु डिमतस्तेषां धूत्यै न किं भवेद्भद ते ।
 स्मरणं दृषदुक्षोपणमिव काकगाणस्य कान्तिमत्यम्ब ॥ ६५ ॥
 प्रसरति तव प्रसादे डिमलभ्यं व्यत्यये तु किं लभ्यम् ।

लभ्यमलभ्यं किं नस्तेन विना देवि कान्तिमत्यम्भ ॥ ६६ ॥
 किं चिन्त्यामि संविच्छरदृष्टयं त्वत्पदच्छलं कतकम् ।
 धृष्टं यद्वि प्रसीद्विद्वृष्टयजलं मेऽद्य कान्तिमत्यम्भ ॥ ६७ ॥
 विभजतु तव पदयुगली लंसीयोगीन्द्रमानसैकचरी ।
 संविदसंविद्वयसी मिलिते वृद्धि मेऽद्य कान्तिमत्यम्भ ॥ ६८ ॥
 किंयदायुस्तत्रार्धं स्वप्ने न वृत्तं किञ्चिद्दुःखं ।
 किञ्चिदस्ति केन भजनं तृप्तिस्तव केन कान्तिमत्यम्भ ॥ ६९ ॥
 वेद्मि न धर्ममधर्मं कायकलेशोऽस्त्यद्यो विचारकलम् ।
 जानाम्येकं भजनं तव शुभदं लीति कान्तिमत्यम्भ ॥ ७० ॥
 स्निह्यति भोगे द्रुष्यति योगायेदं वृथाऽद्य मुह्यति मे ।
 वृष्टयं किमु स्वतो वा परतो वा वेत्ति कान्तिमत्यम्भ ॥ ७१ ॥
 न भिभीमो भवजलधेर्दरमपि दनुजारिसोदरि शिवे ते ।
 आस्ते कटाक्षवीक्षातरणिर्ननु देवि कान्तिमत्यम्भ ॥ ७२ ॥
 चिन्तामणौ करस्थेऽप्यटनं वीथीषु किं भ्रुवे मातः ।
 वद किं मे त्वयि सत्यामन्याश्रयाणे न कान्तिमत्यम्भ ॥ ७३ ॥
 नरवर्णनेन रसना परवनितावीक्षणो न नेत्रमपि ।
 कौर्येण मनोऽपि लतं भाव्यं तु न वेद्मि कान्तिमत्यम्भ ॥ ७४ ॥
 त्रासितसुरपतितमं तमं किं धर्ममेव वा क्लृप्तम् ।
 किमपि न साञ्चितममितं वृञ्जिनमये किं तु कान्तिमत्यम्भ ॥ ७५ ॥
 पापीत्युपेक्षसे येत्वातुं काऽन्या भवेद्विना भवतीम् ।
 किमिदं न वेद्मि सोऽयं अकमन्त्रः कस्य कान्तिमत्यम्भ ॥ ७६ ॥
 वञ्चयितुं वृञ्जिनाद्यैर्भुग्धान्भवतीं विनेतरात्रेक्षे ।
 किमतः परं कश्चिदसि विदितमिदं मेऽद्य कान्तिमत्यम्भ ॥ ७७ ॥
 वञ्चयसि मां रुदन्तं बालमिव कृत्वेन मां धनाढ्येन ।
 मास्तु कदापि ममेदं कैवल्यं देहि कान्तिमत्यम्भ ॥ ७८ ॥
 त्रय्या किं मेऽद्य गुणे तव विदिते यो यतस्तु सम्भवति ।
 आस्तां मौक्तिकलाभे सति शुक्र्या किं नु कान्तिमत्यम्भ ॥ ७९ ॥

अद्भुतमिदं सकृद्येन ज्ञाता वा श्रियो दिशस्येभ्यः ।
 ये भवु भक्तास्तेभ्यः कैवल्यं दिशसि कान्तिमत्यम्भ ॥ ८० ॥
 सुरनैथिकीव विबुधाःकादम्बिनिकेव नीलकण्ठमपि ।
 प्रीणयसि मानसं मे शोभय उंसीव कान्तिमत्यम्भ ॥ ८१ ॥
 कर्तुं मनःप्रसादं तव मयि येत्किं करिष्यति वृञ्जिनम् ।
 जलजविकासे भानोः परिपन्थितमो नु कान्तिमत्यम्भ ॥ ८२ ॥
 तव तु करुणा स्रवन्त्यां प्रवळन्त्यां स्तोक्ता गतेति मया ।
 लुठति स्फुटति मनो मे नेदं जानासि कान्तिमत्यम्भ ॥ ८३ ॥
 शोधयितुमुदासीना यद्वि मां पात्रं किमस्य पश्याडम् ।
 मादृशि का वा वार्ता दासजने कान्तिमत्यम्भ ॥ ८४ ॥
 अलजमनन्यगतिस्त्वां किं कुर्यास्त्वं न वेद्म्यतःप्रभृति ।
 अवने वाडनवने वा न विचारो मेऽस्ति कान्तिमत्यम्भ ॥ ८५ ॥
 किं वर्तते ममास्मान्निभिलजगन्मस्तलालितं भाग्यम् ।
 यमिद्धृद्यपद्मउंसीं यत्त्वां सेवेऽद्य कान्तिमत्यम्भ ॥ ८६ ॥
 कर्तुं जगन्ति विधिवद्भर्तुं उरिवद्गिरीशवद्भर्तुम् ।
 लीलावती त्वमेव प्रतीयसे देवि कान्तिमत्यम्भ ॥ ८७ ॥
 केचिद्धिदन्ति भवतीं केचिन्न विदन्ति देवि सर्वमिदम् ।
 त्वत्कृत्यं वद सत्यं किं लब्धं तेन कान्तिमत्यम्भ ॥ ८८ ॥
 शास्त्राणि कुक्षिपूर्त्यै स्फूर्त्यै निगमाश्च कर्मणा किं तैः ।
 किं तव तत्त्वं ज्ञेयं यैस्त्वत्कृपयैव कान्तिमत्यम्भ ॥ ८९ ॥
 किं प्रार्थये पुनः पुनरवने भवतीं विना विचारः स्यात् ।
 कस्याः क इति विदन्नपि दूये मोडेन कान्तिमत्यम्भ ॥ ९० ॥
 विदुषस्त्वां शरणं मे शास्त्रमलेशवार्तायापि कृतम् ।
 करजुषि नवनीते किं दृग्धविचारेण कान्तिमत्यम्भ ॥ ९१ ॥
 प्रणवोपनिषन्निगमागमयोगिमनःस्विव्यवहितुङ्गेषु ।
 भाडि प्रभेव तरणोर्मम हृदि निम्नेऽपि कान्तिमत्यम्भ ॥ ९२ ॥
 स्फुटितारुणमणिशोभं त्रुटिताभिनवप्रवालमुद्गुलत्वम् ।
 श्रुतिशिखरशेखरं ते यरण्णोऽस्तौमि कान्तिमत्यम्भ ॥ ९३ ॥

तव थरलाम्बुजलजनादमृतरसस्यन्दिनः कदाप्यन्यत् ।
 स्वप्नेऽपि किञ्चिदपि मे मा स्म भवेद्देवि कान्तिमत्यम्ब ॥ ९४ ॥
 विस्मापनं पुरारेरस्माद्गुणविकां परात्परमम् ।
 सुषमामयं स्वरूपं सदा निषेवेय कान्तिमत्यम्ब ॥ ९५ ॥
 मङ्गलमस्त्विति पिष्टं पिनष्टि गीः सर्वमङ्गलायास्ते ।
 वशितजयायाश्च तथा जयेति वादोऽपि कान्तिमत्यम्ब ॥ ९६ ॥
 आशासितुर्विभूत्यै भवति भवत्यै छि मङ्गलाशास्तिः ।
 स्वामिसमृद्ध्याशांसा भृत्योन्नत्यै छि कान्तिमत्यम्ब ॥ ९७ ॥
 निगमैरपरिच्छेद्यं क्व वैभवं तेऽल्यधीः क्व याडमिति ।
 तूष्णीकं मां भक्तिस्तव मुभरयति स्म कान्तिमत्यम्ब ॥ ९८ ॥
 अनुकम्पापरवशितं कम्पातटसीम्नि कल्पितावसथम् ।
 उपनिषदां तात्पर्यं तव रूपं स्तौमि कान्तिमत्यम्ब ॥ ९९ ॥
 जय धरणीधरतनये जय वेणुवनाधिराट्प्रिये देवि ।
 जय जम्भेदिविनुते जय जगतामम्ब कान्तिमत्यम्ब ॥ १०० ॥
 गुणामञ्जरिपिञ्जरितं सुन्दररचितं विभूषणं सुदृशाम् ।
 गीतिशतकं भवत्याः क्षयतु कटाक्षेण कान्तिमत्यम्ब ॥ १०१ ॥
 वसा यस्य मनीषिडारतरलः श्रीवेङ्कटेशो मडान्-
 माता यस्य पुनः सरोजनिलया साध्वीशिरोभूषणम् ।
 श्रीवत्साभिजनामृताम्बुधिविधुः सोऽयं कविः सुन्दरो
 देव्या गीतिशतं व्यधत्त मडितं श्रीकान्तिमत्या मुद्रे ॥ १०२ ॥
 धति श्रीसुन्दराचार्यप्रणीतं देवीगीतिशतकं सम्पूर्णम् ॥

Proofread by PSA Easwaran

devIgitishatakam

pdf was typeset on September 17, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

